

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB "B1" SKUNDO**

2022 m. balandžio d. Nr. S- (7-48/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos narės, pavaduojančios komisijos pirmininką, Rasos Stravinskaitės, narių Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo uždarosios akcinės bendrovės (toliau – UAB) „B1“ (toliau – Pareiškėja) 2022-03-10 skundą dėl Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos (toliau – AAD, mokesčių administratorius) 2022-02-18 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. AS-37 (toliau – AAD 2022-02-18 sprendimas Nr. AS-37, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjos atstovės UAB "A1" aplinkosaugos specialistė J. A. ir AAD atstovės H. F. bei K. C. 2022-04-05 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjos atstovė UAB "A1" Komisijos prašo panaikinti arba pakeisti skundžiamą sprendimą, arba perduoti Pareiškėjos skundą AAD nagrinėti iš naujo.

AAD skundžiamu sprendimu patvirtino AAD Apskaitos ir mokesčių kontrolės departamento Vilniaus apskaitos ir mokesčių kontrolės skyriaus surašytą 2021-12-23 patikrinimo aktą Nr. (7.8)-PA-8016 (toliau – 2021-12-23 patikrinimo aktas, patikrinimo aktas), kuriame Pareiškėjai apskaičiuotas 7 365 Eur mokestis didesniu tarifu už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis už 2019 m.

Mokesčių administratorius nurodo, kad tikrintas Pareiškėjos mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis 2019–2020 m. mokestinių laikotarpių apskaičiavimo ir deklaravimo teisingumas. Pareiškėjos vykdoma veikla – kitas spausdinimas. Pareiškėja tiekė Lietuvos Respublikos vidaus rinkai gaminiams pripildytą pakuotę ir deklaracijas už taršą apmokestinamosios pakuotės atliekomis už 2019–2020 m. Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) pateikė laiku, kaip ir numatyta Lietuvos Respublikos mokesčio už aplinkos teršimo įstatymo (toliau – MUATĮ) 9 straipsnio 4 dalyje.

Tačiau, kaip nurodo AAD, Pareiškėja nevedė savalaikės 2019–2020 m. pakuočių apskaitos Vieningoje gaminių, pakuočių ir atliekų apskaitos informacinėje sistemoje (toliau – GPAIS) ir tuo pažeidė Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002-06-27 įsakymu Nr. 348 patvirtintų Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo taisyklių (2016-05-30 įsakymo Nr. D1-397 redakcija) 27 punktą, kuris nustato, kad pakuočių ir pakuočių atliekų apskaita vykdoma ir apskaitos ataskaitos teikiamos naudojantis GPAIS. Mokesčių administratoriaus teigimu, patikrinus GPAIS pateiktus apskaitos duomenis už 2019–2020 m. ir teiktas deklaracijas bei radus netikslumų, patikrinimo metu vadovautasi ir Pareiškėjos pateikta pirmine pakuočių apskaita. Nustatyta, kad už 2019 m. Pareiškėja nedeklaravo dalies plastikinės (2,071 t), medinės (18,043 t) ir plastikinės pakuotės skirtos savoms reikmėms (3,25 t). Atsižvelgdamas į šias nustatytas aplinkybes ir vadovaudamasis MUATĮ 9 straipsnio 8 dalies 7 punktu, Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos finansų ministro 2008-07-09 įsakymu Nr. D1-370/1K-230 patvirtinto Mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos aprašo 12

punkto (3) reikalavimais, mokesčių administratorius už nedeklaruotą taršą pakuotės atliekomis Pareiškėjai mokesį apskaičiavo taikydamas didesnę tarifą.

Dėl Pareiškėjos pateiktų pastabų, jog Pareiškėja neturėjo galimybės sklandžiai komunikuoti su mokesčių administratoriaus specialistėmis iki patikrinimo akto surašymo, AAD nurodė, kad nustačius didelius nesutapimus tarp vedamos 2019 m. pakuočių apskaitos ir pateiktos deklaracijos iš įmonės atstovaujancios specialistės buvo gauti paaiškinimai, taip pat buvo gauti dokumentai, nurodantys įsigytos ir sunaudotos pakuotės kiekius. Patikrinimą vykdžiusios inspektorės skaičiavo ir lygino pateiktų dokumentų duomenis su duomenimis pateiktas deklaracijoje. Todėl, kaip nurodo AAD, minėtas Pareiškėjos teiginys yra nepagrįstas. Kita vertus, AAD sprendime pripažino teisinga Pareiškėjos pastabą, jog patikrinimo akte klaidingai nurodyta, kad Pareiškėjos 2020 m. II, III ir IV ketvirčio pakuočių ataskaitos GPAIS nepateiktos laiku. Sprendime nurodyta, kad minėtos ataskaitos pateiktos laiku.

Pareiškėja skunde Komisijai nurodo, jog nesutinka su apskaičiuotu mokesčiu didesniu tarifu už taršą pakuočių atliekomis už 2019 m. Pareiškėja sutinka ir pripažįsta, kad pakuočių apskaita už 2019 m. buvo parengta klaidingai. Dėl to buvo klaidingai nurodyti eksportuotos ir išleistos į Lietuvos rinką pakuotės kiekiai.

Pareiškėjos teigimu, 2022-01-20 UAB "A1" aplinkos apsaugos specialistė J. A. centriniam mokesčių administratoriui teikė rašytines pastabas, nurodydama, kad suklydo rengdama Pareiškėjos apskaitą už 2019 m., t. y. suklydo vertindama Pareiškėjos pateiktus pirminius duomenis. Dėl šios priežasties, anot skundo, deklaracija nesutapo su apskaita GPAIS.

Pareiškėja pažymi, kad inspektorės patikrinimo metu vadovavosi tik UAB "A1" aplinkos apsaugos specialistės J. A. 2021-09-21 ir 2021-10-29 siūstais aiškinimais, kaip buvo atliekama apskaita už 2019 m. AAD konstatavo neatitikimą tarp deklaracijos ir pateiktos GPAIS metinės pakuočių apskaitos ataskaitos už 2019 m., visiškai nesigilindamas į neatitikimų priežastis ir ignoruodamas Pareiškėjos atstovo pateiktus paaiškinimus.

Pareiškėja atkreipia dėmesį, kad patikrinimo akte buvo rasta inspektorių klaidų, kurias ginčijamame sprendime mokesčių administratorius pripažino kaip technines klaidas, o Pareiškėjos prisipažinimą dėl klaidos rengiant pakuočių apskaitą visiškai ignoravo, tuo pažeisdamas Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 8 straipsnio 3 punkte įtvirtintus teisingumo ir protingumo kriterijus.

Skunde pažymėta, kad Pareiškėja neturėjo galimybės teikti paaiškinimus ir sklandžiai komunikuoti su patikrinimą atlikusiomis inspektorėmis. Kaip nurodo Pareiškėja, patikrinimo metu nuo 2021-07-09 iki 2021-12-23 inspektorei H. F. buvo 8 kartus skambinta ir 1 kartą rašyta elektroniniu paštu siekiant pasidomėti patikrinimo eiga (skundo priedas Nr. 5), tačiau inspektorė neatsiliepė, neperskambindavo ir neatsakydavo į elektroninius laiškus. Inspektorė nesivadovavo MAĮ 126 straipsnio 3 punktu ir nesuteikė galimybių iki patikrinimo akto surašymo teikti paaiškinimus dėl Pareiškėjos apskaitos.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, skundžiamas AAD 2022-02-18 sprendimas Nr. AS-37 Pareiškėjai sumokėti 7 365 Eur MUAT už nuslėptą pakuotę keistinas.

Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuoto taikant didesnę tarifą 7 365 Eur mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis, mokesčių administratoriui konstatavus, kad, nors Pareiškėja deklaracijas už taršą apmokestinamosios pakuotės atliekomis už 2019–2020 m. Inspekcijai pateikė laiku, tačiau, 2019 m. mokesčiniu laikotarpiu nedeklaravusi dalies plastikinės (2, 071 t), medinės (18,043 t) ir plastikinės pakuotės skirtos savoms reikmėms (3,25 t), tokiu būdu nuslėpė taršą pakuočių atliekomis.

Pareiškėja skunde bei jos atstovės skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu iš esmės neginčijo nustatyto pažeidimo, pripažino, kad yra neatitikimai tarp GPAIS pateiktų apskaitos duomenų ir pateiktose deklaracijoje nurodytų duomenų už 2019 m. Tačiau nesutiko su išvada, kad slėpė taršą ir to pasėkoje turi mokėti mokesį už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis taikant padidintą tarifą. Taip pat teikė argumentus dėl patikrinimą atlikusių mokesčių administratoriaus

pareigūnių nebendradarbiavimo su Pareiškėja ir / ar jos atstovais. Pareiškėja prašė Komisijos padarytą pažeidimą vertinti kaip padarytą dėl žmogiško suklydimo ir, vadovaujantis MAĮ 8 straipsnio 3 punkte įtvirtintais teisingumo ir protingumo kriterijais, mokesčiui už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis apskaičiuoti padidinto tarifo netaikyti.

Ginčo teisinius santykius reglamentuojantis MUATĮ, kiek tai susiję yra su apmokestinamąja pakuote, be kita ko, nustato: mokesčio objektas – pripildyta pakuotė, nurodyta šio įstatymo 4 priedėlyje (MUATĮ 3 straipsnio 3 punktas); mokesčių už aplinkos teršimą gaminių ir (ar) pakuotės atliekomis moka gaminių gamintojai ir importuotojai (MUATĮ 4 straipsnio 3 dalis); apmokestinamosios pakuotės rūšys ir mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis tarifai pateikti šio įstatymo 4 priedėlyje (MUATĮ 6 straipsnio 8 dalis); fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie pagal šį įstatymą privalo mokėti mokesčių už aplinkos teršimą, Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų nustatyta tvarka tvarko teršalų išmetimo į aplinką, sąvartyne pašalintų atliekų, apmokestinamųjų gaminių ir pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės apskaitą. Mokestis už aplinkos teršimą apskaičiuojamas ir mokamas Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų nustatyta tvarka (MUATĮ 8 straipsnio 1 ir 2 dalys); mokesčių už aplinkos teršimą gaminių ir (ar) pakuotės atliekomis mokamas pagal faktiškai per mokestinį laikotarpį tiekiamą Lietuvos Respublikos vidaus rinkai apmokestinamųjų gaminių ir (ar) pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės kiekį (MUATĮ 8 straipsnio 4 dalis); mokesčio už aplinkos teršimą mokėtojas yra atsakingas už teršalų išmetimo į aplinką, sąvartyne pašalintų atliekų, apmokestinamųjų gaminių ir pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės apskaitos tvarkymą ir mokesčio už aplinkos teršimą deklaracijoje pateiktus duomenis (MUATĮ 8 straipsnio 6 dalis); Aplinkos ministerija kontroliuoja teršalų išmetimo į aplinką, sąvartyne pašalintų atliekų, apmokestinamųjų gaminių ir pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės apskaitą, tikrina mokesčio už aplinkos teršimą apskaičiavimą (MUATĮ 9 straipsnio 1 dalis); už išmestą iš stacionarių taršos šaltinių normatyvus viršijantį teršalų kiekį ar nuslėptą teršalų ir (ar) sunaudotų degalų, sąvartyne pašalintų atliekų ir (ar) apmokestinamųjų gaminių bei pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės kiekį mokesčių už aplinkos teršimą mokamas taikant didesnę tarifą (MUATĮ 9 straipsnio 3 dalis); mokesčių už aplinkos teršimą, taikant didesnę tarifą, apskaičiuojamas nuslėptą apmokestinamųjų gaminių bei apmokestinamosios pakuotės kiekį dauginant iš tarifo, nurodyto šio įstatymo 3 ar 4 priedėlyje, ir koeficiento 2 (MUATĮ 9 straipsnio 4 dalis 3 punktas). Vadinasi tam, kad apskaičiuojant taršos mokesčių pakuotės atliekomis, būtų taikomas didesnis tarifas pagal MUAT įstatymo 9 straipsnio 4 dalies 3 punkto nuostatas, turi būti nustatytas apmokestinamos pakuotės atliekų nuslėpimo faktas.

Taigi iš pacituoto teisinio reglamentavimo yra akivaizdu, jog mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis mokėtojai turi pareigą ne tik tinkamai tvarkyti apmokestinamųjų gaminių ir pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės apskaitą, bet ir MUATĮ nustatyta tvarka ir terminu pateikti mokesčio už aplinkos teršimą deklaracijas, nurodant šiose deklaracijose teisingus duomenis, bei laiku sumokėti į biudžetą mokesčių už aplinkos teršimą. Pabrėžtina, jog pagal MUATĮ 7 straipsnio 2 dalį mokesčių už aplinkos teršimą sumokamas ir mokesčio už aplinkos teršimą deklaracija pateikiama ne vėliau kaip pasibaigus mokestiniam laikotarpiui (pagal šio straipsnio 1 dalį mokestinis laikotarpis yra kalendoriniai metai), iki kalendorinių metų, einančių po to mokestinio laikotarpio, vasario 15 dienos teritorinei valstybinei mokesčių inspekcijai, kurios veiklos teritorijoje mokesčio mokėtojas yra įregistruotas mokesčių mokėtojų registre.

Ginčo byloje nustatyta ir ginčo tarp bylos šalių dėl šių faktinių aplinkybių nekyla, jog Pareiškėja tikrinamuoju laikotarpiu 2019–2020 m., nors ir buvo įsiregistravusi GPAIS bei deklaracijas už taršą apmokestinamosios pakuotės atliekomis minėtais laikotarpiais Inspekcijai pateikė laiku, tačiau 2019 m. nedeklaravo dalies plastikinės (2,071 t), medinės (18,043 t) ir plastikinės pakuotės skirtos savoms reikmėms (3,25 t). Taigi AAD pagrįstai ir teisėtai nurodė Pareiškėjai sumokėti 7 365 Eur mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis. Pareiškėja aritmetinio mokestinės prievolės apskaičiavimo neginčija, jokių papildomų dokumentų (įrodymų), AAD surašius patikrinimo aktą, nei mokesčių administratoriui, nei Komisijai nepateikė.

Pareiškėja skunde bei jos atstovės skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu nurodė priežastis, lėmusias jos pareigų pagal MUATĮ neįvykdymą, kurios, atsižvelgiant į tai, jog tam, kad apskaičiuojant mokesčių už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis būtų taikomas didesnis tarifas pagal

MUATĮ 9 straipsnio 4 dalies 3 punkto nuostatas, turi būti nustatytas apmokestinamos pakuotės atliekų nuslėpimo faktas, ir vertintinos šiame kontekste.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) adm. byloje Nr. A63-2058/2008 pateiktame nuslėpimo sąvokos išaiškiniame nurodoma, kad nuslėpimas turi būti suprantamas kaip apmokestinamųjų gaminių ir (ar) apmokestinamosios pakuotės kiekis, kurį mokesčio mokėtojas išleido į vidaus rinką ir nedeklaravo ir (ar) už kurį nesumokėjo mokesčio. Atitinkamai LVAT 2015-06-10 nutartyje adm. byloje Nr. A-892-143/2015, vertindamas ginčo teisės nuostatas, padarė išvadą, kad MUATĮ iš tikrųjų nėra pateikta nuslėptų teršalų sąvoka, tačiau sisteminiu MUATĮ straipsnių aiškinimo būdu galima daryti išvadą, jog mokesčio už aplinkos teršimą nedeklaravimas ir jo nesumokėjimas MUATĮ 7 straipsnio 2 dalyje nustatytu laiku būtent ir yra apmokestinamųjų gaminių bei pakuotės nuslėpimas MUATĮ 9 straipsnio nuostatų taikymo prasme. Toks nuslėpimo sąvokos aiškinimas yra pateiktas ir 2013-12-16 nutartyje adm. byloje Nr. A520-2042/2013. Nustatytu terminu nedeklaruotas apmokestinamųjų gaminių kiekis ir, atitinkamai, mokesčio nesumokėjimas gali būti vertinami kaip apmokestinamųjų gaminių nuslėpimas (LVAT 2015-10-29 nutartis adm. byloje Nr. A-768-438/2015). Tačiau tuo pačiu išaiškinta, kad MUATĮ 9 straipsnio 3 dalies nuostatų taikymui, būtent – mokesčio mokėtojo elgesio modelio – apmokestinamųjų gaminių kiekio nuslėpimo fakto konstatavimui, būtina nustatyti, jog mokesčių mokėtojas sąmoningai tyčia siekė konkretaus neteisėto rezultato – apmokestinamųjų gaminių kiekio nuslėpimo. Tokias aplinkybes, be laiku neatliktos pareigos deklaruoti apmokestinamųjų gaminių kiekius, patvirtintų *inter alia* (lot. be kita ko) apgaulingas apskaitos tvarkymas, apskaitos dokumentų klastojimas, trukdymas mokesčių administratoriui atlikti MUATĮ nustatytas pareigas ir pan. Iš teismų praktikos matyti, kad ne visais atvejais nedeklaruotas apmokestinamųjų gaminių kiekis ir atitinkamai mokesčio nesumokėjimas gali būti vertinamas kaip apmokestinamųjų gaminių nuslėpimas. Tačiau svarbu pažymėti ir tai, kad LVAT, iš esmės pritardamas anksčiau suformuotai praktikai dėl mokesčio nuslėpimo fakto vertinimo, nesutiko mažinti apskaičiuoto mokesčio už aplinkos teršimą nesant įrodymų, pagrindžiančių pareiškėjo teiginius padarius klaidą teikiant mokesčio už aplinkos teršimą deklaraciją (2020-10-14 nutartis adm. byloje Nr. eA-1290-624/2020), nustačius, jog ilgą laiko tarpą teikdamas deklaracijas, pareiškėjas sistemingai nenurodė ginčo atliekų kiekio, neatsakingai tvarkė apskaitą bei sąmoningai siekė nevykdyti teisės aktų reikalavimų tinkamai apskaityti pakuotės rūšis (2020-05-27 nutartis adm. byloje Nr. eA-963-525/2020), nustačius, kad pareiškėjas visu tikrintu laikotarpiu mokesčių administratoriui neteikė deklaracijų, netvarkė pakuočių apskaitos (2021-02-24 nutartis adm. byloje Nr. eA-473-525/2021). Taigi, apibendrinant išdėstytą LVAT praktiką, konstatuotina, kad nuslėpimo fakto konstatavimui būtina kiekvienu atveju individualiai įvertinti konkrečias bylos aplinkybes.

Komisijos vertinimu, sprendime aptartas ginčo santykių teisinis reguliavimas, LVAT suformuota aktuali ginčo klausimu praktika bei byloje nustatytos reikšmingos aplinkybės pagrindžia AAD išvadas dėl į vidaus rinką išleisto apmokestinamosios plastikinės / medinės / plastikinės savoms reikmėms pakuotės kiekio nuslėpimo. Kita vertus, remiantis pacituota LVAT praktika, MUATĮ 9 straipsnio 3 dalies, reglamentuojančios mokesčio už aplinkos teršimą mokėjimą didesniu tarifu, nuostatoms taikyti, būtina taip pat nustatyti, jog mokesčių mokėtojas sąmoningai tyčia siekė konkretaus neteisėto rezultato – apmokestinamųjų gaminių kiekio nuslėpimo. Kalbant apie mokesčio padidintu tarifu apskaičiavimo pagrindumą už nedeklaruotus apmokestinamųjų pakuočių kiekius, LVAT taip pat yra pažymėjęs, kad nesant pagrindo konstatuoti, jog pareiškėjas sąmoningai siekė nuslėpti atskirų rūšių apmokestinamųjų pakuočių kiekius, teiktus rinkai, tokiu būdu išvengiant pareigos mokėti MUATĮ nustatytą mokestį už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis, nėra nustatytos sąlygos taikyti MUATĮ 9 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą sankciją ir apskaičiuoti mokestį pagal įstatymo 9 straipsnio 4 dalies 3 punktą (2020-06-03 nutartis adm. byloje Nr. eA-2888-624/2020).

Siekiant identifikuoti, ar ginčo atveju Pareiškėja turėjo sąmoningą tyčią nuslėpti apmokestinamosios pakuotės rūšį bei kiekį, tuo pačiu išvengti pareigos mokėti MUAT pakuotės atliekomis, Komisija šiuo aspektu akcentuoja esmines reikšmingas bylos aplinkybes.

Pareiškėja 2018-02-21 užregistruota Gamintojų ir importuotojų sąvade. Pareiškėja GPAIS vykdė pakuotės apskaitą, nors ir nesavalaikiai. Patikrinimo metu nenustatyta, kad Pareiškėjos apskaita būtų tvarkoma apgaulingai, klastojami apskaitos dokumentai. Priešingai,

Aplinkos apsaugos departamento procesiniuose dokumentuose užfiksuota, kad Pareiškėja tikrinamuoju laikotarpiu vykdė plastikinių pakuočių apskaitą, 2020 m. pakuočių ketvirtinės ataskaitos pateiktos laiku, už 2019 m. ketvirtinės ataskaitos, nors ir pavėluotai, taip pat pateiktos. Tikrintinu laikotarpiu Pareiškėja vykdė Vyriausybės nustatytas pakuotės atliekų perdirdimo užduotis, todėl buvo atleista nuo mokesčio pakuotės atliekomis tai perdirditai daliai, kaip tai reglamentuota MUATĮ 6 straipsnio 4 dalyje.

MUAT deklaracijos už tikrintinus 2019 m. ir 2020 m. mokestinius laikotarpius Inspekcijai pateiktos laiku, laikantis MUATĮ 7 straipsnio 2 dalyje nustatyto deklaracijų pateikimo termino. Už 2019 m. deklaruotas 7 930 Eur, už 2020 m. – 1 931 Eur mokestis už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis.

Pažeidimų dėl MUAT deklaracijoje už 2020 m. Pareiškėjos nurodytų duomenų – į Lietuvos Respublikos vidaus rinką išleistos plastikinės pakuotės rūšies bei kiekio – patikrinimo metu nenustatyta. Komisija taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad byloje nėra duomenų apie Pareiškėjos trukdymą AAD specialistams atlikti jiems pavestas mokesčio administravimo funkcijas patikrinimo metu. Pareiškėja (jos atstovė) bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikdama patikrinimo atlikimui būtinus duomenis, paaiškinimus. Pareiškėja skunde bei jos atstovė Komisijos posėdžio metu paaiškino MUAT deklaracijoje už 2019 m. klaidingo pakuotės kiekio deklaravimą nulėmusias priežastis (klaidingai įvertinti Pareiškėjos pirminiai duomenys ir padarytos klaidos atimant eksportuotos pakuotės kiekius iš bendro sunaudoto pakavimui kiekio, dėl to gavosi klaidingi pakuotės išleistos į Lietuvos rinką kieki, todėl pakuotės apskaitos ataskaitos už 2019 m. nesutampa su deklaracija už 2019 m.) ir prašė į tai atsižvelgti. Iš byloje pateiktos medžiagos matyti, kad kartu su pastabomis dėl patikrinimo akto mokesčiui administratoriui buvo pateiktas Pareiškėjos atstovės UAB "A1" aplinkos specialistės D. B. paaiškinimas dėl padarytų klaidų, lėmusių minėtus neatitikimus už 2019 m.

Pareiškėja tiek skunde, tiek Pareiškėjos atstovė Komisijos posėdžio metu akcentavo aplinkybes dėl patikrinimą atlikusių mokesčių administratoriaus pareigūnių nebendradarbiavimo su Pareiškėja. Dėl nurodytų argumentų plačiau nepasisakytina. Pareiškėja nepaaiškino, kokią įtaką minėtos aplinkybės turėjo (ar galėjo turėti) Pareiškėjai MUAT deklaracijoje už 2019 m. klaidingai deklaruojant pakuotės kiekį ir tokiu būdu neteisingai apskaičiuojant MUAT pakuotės atliekomis. Be to, Komisijos vertinimu, Pareiškėjai tikrai nebuvo užkirstas kelias teikti papildomus dokumentus (įrodymus) patikrinimą atlikusiems specialistams, net, jeigu Pareiškėjai ir nebuvo atsakyta į telefoninį skambutį ar į el. paštu nusiųstą laišką.

MAĮ 8 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokesčių administratorius, administruodamas mokesčius, privalo vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais. Šiuo atveju siekti teisingumo reiškia siekti protingos skirtingų interesų pusiausvyros, atsižvelgiant į abiejų šalių interesus bei pareigas (mokesčių mokėtojo prievolę teisingai mokėti ir deklaruoti mokesčius ir mokesčių administratoriaus pareigą skatinti savanorišką mokesčių mokėjimą). Protingumo kriterijus reikalauja, kad mokesčių administratorius elgtųsi atidžiai, teisingai ir sąžiningai, taikydamas sankcijas už mokesčių įstatymų pažeidimus, atsižvelgtų į sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes. Taikant teisingumo ir protingumo kriterijus, vertintini visų mokestinių teisių santykių dalyvių veiksmai mokesčių administravimo procese.

Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, jog konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau, negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (Konstitucinio Teismo 2000-12-06, 2001-10-02 ir kt. nutarimai). LVAT praktikoje pripažįstama, kad ekonominės sankcijos sumažinimas, atsižvelgus į teisės pažeidimo pobūdį, jo mastą, atsakomybę lengvinančias bei kitas reikšmingas aplinkybes, atitinka teisingumo, protingumo kriterijus (pavyzdžiui, 2019-05-15 nutartis adm. byloje Nr. A-431-822/2019).

Apibendrinant pirmiau nurodytas bylos faktines ir teises aplinkybes, konstatuotina, kad nėra pagrindo vertinti, jog Pareiškėja, MUAT deklaracijoje už 2019 m. nedeklaruodama dalies

plastikinės, medinės ir plastikinės pakuotės skirtos savoms reikmėms, sąmoningai siekė nuslėpti pakuotės kiekius bei atitinkamai nemokėti MUAT pakuotės atliekomis. Todėl Komisija, vadovaudamasi MAĮ nustatytais protingumo ir teisingumo principais, išdėstyta LVAT praktika dėl taršos mokesčio bylose, sprendžia, kad Pareiškėjos skundas iš dalies tenkinamas ir skundžiamas AAD sprendimas sumokėti 7 365 Eur MUAT plastikinės pakuotės atliekomis keičiamas, mažinant koeficientą 2 į koeficientą 1 ir nurodant, kad Pareiškėja turi sumokėti 3 682,5 Eur MUAT plastikinės pakuotės atliekomis.

Dėl skundo perdavimo mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Komisija pažymi, jog pagal MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punkto nuostatas skundo perdavimas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo yra galimas tik tais atvejais, kai būtina naujai atlikti tam tikrus mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus objektyvius veiksmus, susijusius su teisiškai reikšmingų aplinkybių, kurios trukdo priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokesčio ginčo, pašalinimu (pavyzdžiui, iš naujo pakartoti tam tikras administracines procedūras, surinkti papildomų įrodymų, iširti nenagrinėtas faktines aplinkybes, įrodymus ir pan.). Nagrinėjamu atveju nesusiklostė tokia situacija, jog byloje pateiktų įrodymų pagrindu Komisija negalėtų priimti sprendimo iš esmės, todėl Pareiškėjos prašymas dėl jos skundo perdavimo mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo atmestinas. Byloje surinkti duomenys, kaip minėta, vienareikšmiškai patvirtina, jog Pareiškėja, nedeklaruodama už 2019 m. dalies plastikinės, medinės ir plastikinės pakuotės skirtos savoms reikmėms, pažeidė MUATĮ nuostatas, todėl mokesstinė prievolė jai apskaičiuota teisėtai ir pagrįstai, neatsižvelgiant į tai, kad šiuo sprendimu Komisija ir sumažino mokesčiai prievolei apskaičiuoti taikytiną koeficientą. Be to, pati Pareiškėja nustatyto pažeidimo neginčijo, tik prašė jos veiksmų nevertinti kaip sąmoningų, siekiant nuslėpti apmokestinamosios pakuotės kieki.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Pakeisti Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos 2022-02-18 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. AS-37, kuriuo Pareiškėjai nurodyta sumokėti 7 365 Eur mokesčių už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis: vietoj nurodymo sumokėti 7 365 Eur mokesčių už aplinkos teršimą plastikinės pakuotės atliekomis, nurodyti sumokėti 3 682,5 Eur mokesčių už aplinkos teršimą plastikinės pakuotės atliekomis.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu dėl mokesčio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokesčio ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininką

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė